

Dosarul nr. 2ra-709/2022
2-16044028-01-2ra-18052022

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: L. Grădinari)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vera Anțalovscaia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Anțalovscaia împotriva lui Ion Bagrin, persoană interesată Primăria sat. Pelinia Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, încasarea prejudiciului moral, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, obligarea efectuării rectificărilor în Registrul bunurilor imobile,
împotriva deciziei din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2016, Vera Anțalovscaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Bagrin, persoană interesată Primăria sat. Pelinia cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că conform certificatului de moștenitor legal din 24 martie 2000, a moștenit bunurile succesoriale ale lui Grigore Dabija, tatăl ei, decedat la 10 decembrie 1997, ce constă din casa de locuit situată pe teren aferent casei, cota de teren situate în s. Pelinia, r. Drochia, terenul aferent casei era în mărime de 0,20 ha.

A specificat că gospodăria moștenită de reclamantă este despărțită de gospodăria vecinului, Ion Bagrin. Folosindu-se de absența sa, vecinul Ion Bagrin a scos o porțiune de gard, din spatele imobilului lit. 5), mutând un pilon de la gard peste teritoriului ei. La nenumăratele adresări în organele de resort, primărie, OCT nu a primit rezultat satisfăcător. Primăria a eliberat un certificat în care suprafața terenului aferent casei de locuit constituie 0,205 ha pe când în pașaportul tehnic este indicată mărimea terenului de 0,2155 m.p.

Reclamanta a solicitat înlăturarea obstacolelor în folosirea sectorului de teren și obligarea pârâtului să restabilească gardul conform planului cadastral cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 2 000 de lei și cheltuielilor de judecată.

La 28 ianuarie 2016, reclamanta a înaintat cerere de chemare în judecată suplimentară, unde a invocat că la eliberarea titlului de autentificare a dreptului

deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX236 pe numele lui Ion Bagrin de către Primăria sat. Pelinia, r. Drochia s-au produs erori, adică lungimea hotarului dintre gospodăria reclamantei și pârâtului a devenit cu multiple coturi, modificând în acest context hotarul reclamantei, prin ce i se încalcă dreptul de proprietate și anume accesul liber de a se deplasa după șură și construcțiile auxiliare moștenite prin certificatul de moștenitor legal din 24 martie 2000.

A mai indicat că în bunul imobil al reclamantei cu nr. cadastral XXXXX.237, și conform planului geometric eliberat de OCT Drochia se evidențiază asemenea erori și încălcări produse la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren de către Primăria sat. Pelinia pe numele lui Ion Bagrin, totodată existând diferență dintre hotarul în litigiu conform planului cadastral a reclamantei la situația de azi, care nu coincide cu planul terenului - anexă la informația din Registrul bunurilor imobile la situația anului 2000.

A solicitat anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXX236, eliberat pe numele lui Ion Bagrin cu obligarea Primăriei sat. Pelinia, r. Drochia de a elibera un alt titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele acestuia cu hotarul stabilit la situația a. 2000, care este în litigiu, conform planului terenului, anexă la informația din Registrul bunurilor imobile din 03 august 2000, eliberat de OCT Rîșcani pe numele Verei Anțalovscaia, obligarea OCT Drochia de a efectua rectificările în Registrul bunurilor imobile și a Panului cadastral nr. XXXXX.237 a reclamantei conform planului terenului, anexă la informația din Registrul bunurilor imobile, eliberat de OCT Rîșcani la data de 03 august 2000.

Ulterior reclamanta a înaintat cerere de chemare în judecată suplimentar și de concretizare, solicitând modificarea planului cadastral și geometric, conform planului existent până la înnoirea lor, precum și rectificarea înscrisurilor în registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central s-a respins acțiunea Verei Anțalovscaia, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 29 iulie 2021, Vera Anțalovscaia a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Vera Anțalovscaia și s-a menținut hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vera Anțalovscaia împotriva lui Ion Bagrin, persoană interesată Primăria sat. Pelinia Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului, încasarea prejudiciului moral, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, obligarea efectuării rectificărilor în Registrul bunurilor imobile.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 46 alin. (1), (2) și (5) al Constituției Republicii Moldova, art. 316 alin. (1), 394, 603 Cod civil (în vigoare la data înaintării acțiunii), art. 18 alin. (5) - (6), 19 alin. (1) - (2) Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, Instrucțiunii cu privire la modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de teren aprobată prin ordinul Directorului general al Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 70 din 04 august 2017, în coroborare cu actele cauzei, Colegiul a reiterat că părțile deținând cu drept

de proprietate imobile, ce se află în vecinătate nemijlocită, ambii au obligația de a respecta dreptul de proprietate a celuilalt, inclusiv în raport cu dreptul de vecinătate și influențele admisibile reciproce.

Colegiul a reținut faptul că reclamanta/ apelantă nu a probat faptul că gardul din plasă metalică – în starea în care se află la acest moment, atentează inadmisibil asupra terenului ce aparține cu drept de proprietate apelantei.

Or, conform Actului de transpunere a hotarelor în teren din 17 noiembrie 2020, Actului de stabilire a hotarelor terenului din 09 septembrie 2020, efectuat în privința terenului cu nr. cadastral XXXXX.237 amplasat în sat. Pelinia, r. Drochia, s-a constatat că titularul Vera Anțalovscaia este de acord cu poziția hotarelor pe teren, actul respectiv fiind semnat atât de către reclamant care a indicat că recunoaște hotarele, cât și de către executorul lucrărilor.

Conform Actului de stabilire a hotarelor terenului, nu este nici o mențiune despre prezența, acordul proprietarului terenului adiacent reclamantei, în cazul dat a lui Ion Bagrin.

Astfel, la momentul întocmirii Actului de stabilire a hotarelor erau prezenți reclamanta, reprezentantul primăriei, executorul lucrărilor SRL „Alion - Geocad”, iar în act nu este nici o mențiune ce ține de pârât, prezența lui, lipsa, coordonarea, dezacordul.

Prin urmare, Colegiul a conchis că reieșind din actul de stabilire a hotarelor terenului din 09 septembrie 2020 s-a constatat că hotarele generale ale terenului corespund cu posesiunea de facto și nu este indicată nici o deviere.

Totodată, instanța de apel a constatat că, reclamanta indicând asupra influenței negative a gardului vecinului, și anume a acaparării terenului său, urma să probeze acest fapt, aducând probe scrise în acest sens, concluzii ale specialiștilor etc, pe când în cazul din speță Vera Anțalovscaia s-a limitat doar la expunere faptului, fără prezentarea probelor pertinente în acest sens.

Astfel, Colegiul a menționat că reclamanta în susținerea pretențiilor sale urma să prezinte probe pertinente privind încălcarea dreptului său de proprietate, să demonstreze acea atentare asupra terenului său și că această atentare ar fi una inadmisibilă, că ar fi una evidentă, la fel și imposibilitatea tolerării acestei influențe inadmisibile. Însă, asemenea înscrisuri relevante speței date, nu au fost prezentate de reclamantă/apelantă.

Cu referire la pretenția reclamantei de restabilire a hotarului pe motiv că, planul geometric al bunului supus litigiului și schema de stabilire a hotarelor nu coincide, fiind folosit de către pârât ilegal, instanța de fond cât și instanța de apel au reținut prevederile pct. 92 din Instrucțiunea sus menționată și anume se constată că modificarea hotarului poate fi efectuată în cazul când coproprietarii bunului nu ajung la un acord la stabilirea hotarului.

De asemenea, instanța de apel a reținut și faptul că reclamanta/ apelantă nu a prezentat careva probe justificative care ar confirma că hotarele terenului ce aparțin lui Ion Bagrin sunt amplasate parțial pe terenul său, și anume în parametrii indicați în acțiune.

În acest sens, Colegiul a constatat lipsa probelor ce ar demonstra temeinicia acțiunii, or, pentru probarea prezentei acțiunii ar fi necesară concluzia unui specialist care ar indica, în ce măsură și dacă într-adevăr pârâtul/ intimat atentează la proprietatea Verei Anțalovscaia.

În așa mod, în temeiul înscrisurilor prezentate la dosar, instanța de apel a considerat corect că probele prezentate de reclamantă sunt insuficiente pentru admiterea acțiunii formulate. Or, în asemenea caz, reclamanta urma să dețină o constatare/ raport al specialistului sau expertului care să indice cu certitudine parametrii depășirii hotarului reclamantei de către vecin.

Astfel, Colegiul a menționat că ipotezele relevante certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al apelului declarat, deoarece Vera Anțalovscaia nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării ilegalității hotărârii instanței de fond, evidențiindu-se caracterul declarativ al apelului.

La 20 aprilie 2022, prin intermediul poștei, Vera Anțalovscaia a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 18 ianuarie 2022 și a expedit-o participanților la proces la 10 martie 2022 (f.d. 75-77, Vol. II), astfel, recursul declarat la data de 20 aprilie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 18 mai 2022 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or până la data examinării recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vera Anțalovscaia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vera Anțalovscaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vera Anțalovscaia, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vera Anțalovscaia, împotriva deciziei din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat